

Arrest

nr. 285 707 van 6 maart 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. J.P. LIPS
Louizalaan 523
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 11 november 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 januari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Albanese nationaliteit en bent u afkomstig uit Shkodër, Albanië. U huwde in 2014 met P. N. (...) (O.V. (...)) en hebt samen drie kinderen.

U kent uw echtgenoot niet echt en hij leidt een verborgen leven. Uw echtgenoot gaat met louche, slechte personen om die drinken en gokken. Hij had ook veel discussies met anderen maar u weer niet waarover deze discussies gingen aangezien uw echtgenoot u hierover nooit iets wou vertellen. U weet enkel dat hij over een lening een conflict had met enkele personen. Uw echtgenoot werd toen beledigd en viel hierop deze personen aan. In 2015 werd uw echtgenoot aangevallen waarna hij naar het ziekenhuis diende te gaan. U weet niet door wie of waarom uw echtgenoot werd aangevallen. Uw echtgenoot weigerde ook de politie hierover in te lichten.

Verder heeft uw echtgenoot nooit één dag gewerkt. Hij ging vaak op café, kwam vaak laat thuis en verwaarloosde jullie gezin. De zus van uw echtgenoot financierde uw echtgenoot. Omdat uw schoonzus dacht dat ze het hele gezin met dit geld onderhield, achtte ze u verantwoordelijk voor de problemen van uw echtgenoot. U kreeg hierdoor ook ruzie met uw schoonouders. U wou scheiden van uw echtgenoot maar u ging hiermee uiteindelijk niet door. U beschouwt deze asielprocedure als de laatste kans voor uw echtgenoot om zijn leven te beteren.

Eind maart 2015 trok u samen met uw echtgenote en uw kinderen naar Duitsland waar jullie bleven tot eind 2016. Jullie dienden in Duitsland een verzoek om internationale bescherming in, maar dit werd jullie geweigerd. Eind 2016 keerden jullie terug naar Albanië. Eind 2017 trokken jullie naar Frankrijk waar jullie eveneens een verzoek om internationale bescherming indienden. Deze aanvraag werd eveneens geweigerd. Tijdens jullie verblijf in Frankrijk werd uw schoonvader bedreigd omwille van uw echtgenoot zijn problemen. In 2019 keerden jullie terug naar Albanië, waar jullie verbleven tot jullie vertrek naar België. Op 8 juli 2022 verliet u, samen met uw echtgenoot en uw kinderen, Albanië met het vliegtuig. Jullie kwamen dezelfde dag aan in België. Op 11 juli 2022 dienden jullie een verzoek om internationale bescherming in. U vreest bij terugkeer naar Albanië dat uw echtgenoot omkomt doordat hij met slechte personen omgaat. Hierdoor zou u met uw kinderen op straat belanden. U vreest ook dat uw kinderen kunnen omkomen bij een mogelijke aanslag tegen uw echtgenoot.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten voor: een kopie van uw paspoort, uw echtgenoot zijn paspoort en zijn origineel rijbewijs, en een kopie van het paspoort van uw kinderen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U vreest dat uw echtgenoot – doordat hij omgaat met slechte, louche personen – in problemen zal komen waardoor hij omkomt en u met uw kinderen op straat belandt. U vreest ook dat uw kinderen door de problemen van uw echtgenoot kunnen omkomen bij een aanslag (CGVS R. (...), p. 5, 6 en 9). Vooreerst dient opgemerkt te worden dat deze vrees louter hypothetisch zijn die niet onderbouwd zijn door enig objectief element. Zo weet u amper iets over de problemen van uw echtgenoot. Uw echtgenoot - die volgens uw verklaringen sinds 2015 problemen kent – vertelde u hier maar enkele zaken over. U weet zelfs niet met wie concreet hij problemen kende (CGVS R. (...), p. 5-7).

Desalniettemin brengt u geenszins overtuigende feiten of elementen aan waaruit kan blijken dat u en uw echtgenoot geen of onvoldoende beroep konden doen – of in het geval van eventuele toekomstige problemen bij een terugkeer naar Albanië zouden kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten. Immers, voordat internationale bescherming kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te krijgen in eigen land, hetgeen u niet gedaan heeft. U stelt dat u nooit de politie contacteerde voor de problemen van uw echtgenoot. U denkt dat uw man dit ook nooit deed (CGVS R. (...), p. 7). De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er echter precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Dat uw echtgenoot zijn belagers meteen op de hoogte zouden komen van een aangifte omdat ze banden hebben met de misdaadwereld of met de politie van Shkodër is niets meer dan een blote bewering (CGVS R. (...), p. 6-7). U kan immers vooreerst al niet duiden wie de belagers van uw echtgenoot zijn en u weet evenmin met wie zij banden hebben binnen de politie (CGVS R. (...), p. 5-7). Dat u van uw vader vernam dat uw

echtgenoot zijn belagers gevaarlijke personen betreffen en dat ze iemand vermoord hebben, zegt niets over de aanwezigheid van de bescherming van de Albanese autoriteiten, noch over een eventuele connectie met de politie (CGVS R. (...), p. 7). Bovendien hebt u geen concrete indicaties dat uw echtgenoot zijn belager(s) hun kennis bij de autoriteiten effectief kunnen beïnvloeden (CGVS R. (...), p. 7).

Evenmin hebben u en uw echtgenoot bij andere, hogere instanties aangegeven dat uw echtgenoot zijn belager(s) contacten hebben met bepaalde personen bij de autoriteiten waardoor jullie daar niet terecht zouden kunnen voor hulp (CGVS R. (...), p. 7). U vreest er immers uitgelachen te worden aangezien u op televisie eens had vernomen dat een vrouw door de politie was verkracht nadat ze er aangifte wou doen van een verkrachting (CGVS R. (...), p. 8). Dergelijke verwijzing volstaat niet om te besluiten tot de afwezigheid van doeltreffende bescherming vanwege de autoriteiten in Albanië. Hoewel de staat verplicht is doeltreffende bescherming aan zijn burgers te bieden, is deze verplichting niet absoluut en kan dit niet worden begrepen als een resultaatsverbintenis (RvV nr. 190.522 van 8 augustus 2017). Zo houdt het begrip doeltreffende bescherming in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet niet in dat er op het grondgebied van het land geen machtsmisbruik mag worden vastgesteld maar moet dit worden begrepen als de verplichting voor deze staat om alles in het werk te stellen om deze feiten te voorkomen of te vervolgen en te bestraffen (CCE, arresten nr. 76466 van 5 maart 2012 en nr. 91669 van 19 november 2012). Met andere woorden, het feit dat de autoriteiten in bepaalde omstandigheden hun bescherming niet volledig konden garanderen, betekent echter niet dat deze bescherming in het algemeen en in uw geval in het bijzonder niet doeltreffend is. Aangezien Albanië een beschermingssysteem heeft ingevoerd en het niet blijkt dat u er geen toegang toe kunt hebben, dient u te bewijzen dat u persoonlijk niet in staat was u te beroepen op doeltreffende bescherming vanwege uw autoriteiten. In casu is dit echter niet het geval. Gevraagd naar concrete indicaties waaruit moet blijken dat de Albanese politie in uw persoonlijk geval of in het geval van uw echtgenoot niet zou optreden, verwijst u naar een familielid die 15 jaar geleden vermoord werd en waarbij er volgens u niets ondernomen is (CGVS R. (...), p. 8). Vooreerst zegt deze moord op een familielid van u van 15 jaar geleden niets over u persoonlijk. Daarnaast geeft u aan dat er wel een onderzoek ingesteld werd en dat het dossier ook behandeld werd in de rechtbank (CGVS R. (...), p. 8). Dat het dossier uiteindelijk werd afgesloten, kan aan tal van redenen liggen (zoals bv een gebrek aan bewijs). Dat een neef van u drie personen doodgeschoten heeft, hiervoor een levenslange celstraf kreeg opgelegd maar uiteindelijk maar negen jaar en acht maanden in de gevangenis moest zitten, betekent evenmin dat de Albanese autoriteiten in uw persoonlijk geval niet zouden optreden (CGVS R. (...), p. 8). Ook deze feiten zeggen niets over u persoonlijk. Bovendien kan de vrijlating na negen jaar en acht maanden eveneens aan externe factoren liggen zoals goed gedrag in de gevangenis. Uit deze door u geschetste zaken kan aldus geenszins zondermeer besloten worden dat u ten gevolge van corruptie geen toegang zou hebben tot de hulp van en bescherming door de Albanese autoriteiten. Dat er sinds januari 2022 al zes moorden geweest zijn in Shkodër zegt an sich niets over de werking de Albanese autoriteiten (CGVS R. (...), p. 7). Gevraagd of u voor toekomstige problemen een beroep zou kunnen doen op de bescherming van de Albanese autoriteiten stelt u dat dit niet het geval zou zijn omdat u niet de financiële middelen hebt om een goede advocaat onder de arm te nemen (CGVS R. (...), p. 9). Hierbij dient verwezen te worden naar de conclusies verder in deze beslissing over de voorzieningen voor kosteloze rechtsbijstand in Albanië. Dat er met uw woorden geen rekening gehouden zou worden (CGVS R. (...), p. 9) is opnieuw niets meer dan een blote bewering, des te meer omdat u zich tot nu toe nog nooit tot de politie gericht hebt.

Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie van 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt bovendien dat in Albanië maatregelen werden/worden genomen om de politie en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Albanese autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden ook wettelijk gegarandeerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Albanese politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De introductie van "one-stop-shops" (één geïntegreerde receptie voor alle diensten, vereenvoudigde procedures en beperking van het aantal

documenten die dienen te worden ingediend) op de politiecommissariaten, het installeren van camera's in patrouillevoertuigen en van bodycamera's bij de verkeerspolitieagenten (met de bedoeling om kleinschalige corruptie tegen te gaan) en de invoering van nieuwe kanalen voor de burger om corruptie te melden of om klacht neer te leggen over politiegedrag zijn slechts enkele van de concrete maatregelen op het terrein die de laatste jaren in deze context werden genomen met het oog op het aanpakken van corruptie binnen de politie. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Albanië aanwezig zijn en dat de Albanese overheid inzet op een verbetering van de daadwerkelijke functionering ervan. Tevens werden in deze context vier gemeentelijke "legal aid clinics" opgericht. Informatie stelt tevens dat, ofschoon er nog doorgedreven hervormingen aangewezen zijn, er veel politieke wil is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Albanië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen en succesvolle stappen ondernomen heeft om corruptie binnen politie en justitie te bestrijden. Zo werd een anticorruptiestrategie uitgewerkt en werden het wetgevend en institutioneel kader versterkt. Het aantal onderzoeken naar, vervolgingen van en veroordelingen voor corruptie, waaronder corruptie bij – soms zelfs hooggeplaatste – functionarissen, nam toe. Zo voerde in 2019 een onafhankelijke kwalificatiecommissie, onder toezicht van internationale juridische experts en in uitvoering van de Vetting Law (die voorziet in de herevaluatie van rechters en aanklagers), een doorlichting uit bij rechters en openbaar aanklagers, dewelke tot een groot aantal ontslagen leidde. Het Ministerie van Binnenlandse Zaken zette tevens een doorlichtingssysteem op waarmee in 2019 een eerste tranche van dertig leidinggevende politieofficieren werden onderzocht. Het doel is om in de loop van een periode van twee jaar het volledige politiekader te screenen in verband met hun competentie en integriteit.

Eind 2019 werd tevens het kader ingezworen van het Special Prosecution Office against Corruption and Organized Crime (SPAK), een nieuw onafhankelijk anticorruptie orgaan (voor high level cases), met onder zijn jurisdictie het National Bureau of Investigation (NBI), een gespecialiseerde afdeling van de gerechtelijke politie. Dit zal de algehele capaciteit versterken om corruptie te onderzoeken en te vervolgen. Een nieuw intersectoraal actieplan 2018-2020 (Inter-sectoral Strategy against corruption 2018-2019), de oprichting van een Inter-Institutional Anti Corruption Task Force, de benoeming van de minister van Justitie als National Anti-Corruption Coordinator in 2018 en de aanpassing van de strafprocedurewet in 2017 zorgden er verder voor dat er vooruitgang geboekt wordt in de strijd tegen de corruptie en het herstel van vertrouwen van de Albanese bevolking in politie en justitie. Vooral het aantal veroordelingen van ambtenaren uit de lagere en middenkaders voor corruptiefacten steeg aanzienlijk. Naast de gewone rechtsgang zijn er ook onafhankelijke instellingen zoals de dienst van de Ombudsman, de Commissaris voor Bescherming tegen Discriminatie (CPD) en een aantal ngo's tot wie burgers die zich in hun rechten miskend voelen zich kunnen wenden.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Albanië opererende autoriteiten aan alle onderdanen, ongeacht hun etnie, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Uw hypothetische vrees dat u op straat zou belanden met uw kinderen omdat er uw echtgenoot iets zou overkomen (CGVS R. (...), p. 5, 6 en 9) betreft bovendien een motief van louter socio-economische aard en ressorteert als dusdanig niet onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Socio-economische overwegingen, zoals o.a. huisvestings- en tewerkstellingsperspectieven, zijn slechts relevant in die uiterste gevallen waarbij de omstandigheden waarmee een terugkerende verzoeker om internationale bescherming zal worden geconfronteerd zelf oplopen tot een mensonterende behandeling. In onderhavig verzoek zijn er echter geen elementen aanwezig die een dergelijke situatie in uwen hoofde suggereren, noch wordt dit door u concreet aangetoond. Bovendien stelt u uzelf te onderhouden en uw eigen geld te verdienen (CGVS R. (...), p. 5). Waar u aangeeft dat u uw echtgenoot niet echt kent, dat hij een verborgen leven leidt, dat hij veel op café zit, dat hij laat thuiskomt en geen aandacht schenkt aan zijn gezin, moet opgemerkt worden dat ook dit elementen betreffen die niet ressorteren onder de Vluchtelingenconventie, noch onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming (CGVS R. (...), p. 4-5). U hebt ook ruzie met uw schoonfamilie. Zij verwijten u dat ze u financieel onderhouden en stellen dat het uw fout is dat uw echtgenoot met slechte personen omgaat (CGVS R. (...), p. 5-6). Vooreerst valt dergelijke familiale ruzie geenszins onder het toepassingsgebied van de Geneefse Conventie. Bovendien is dit een motief dat onvoldoende zwaarwichtig is om beschouwd te worden als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Waar uw advocaat opwerpt dat u waarschijnlijk het slachtoffer bent van huiselijk geweld (CGVS R. (...), p. 9), dient opgemerkt te worden dat u hieromtrent geen vrees formuleerde tijdens uw persoonlijk onderhoud. Nochtans werd u meermaals bevraagd over uw problemen met uw echtgenoot (CGVS R. (...), p. 4-6). Nadat de tussenkomst van uw advocaat vertaald werd, verduidelijkt u dat nooit fysiek geweld onderging van uw echtgenoot. U zegt dat dit wel mondeling gebeurde en dat hij u bedreigde (CGVS R. (...), p. 9-10). Bovendien dient verwezen te worden naar bovenstaande vaststellingen inzake de werking

van de Albanese autoriteiten en de conclusie dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u hier geen beroep op zou kunnen doen.

Verder erkent het Commissariaat-generaal dat huiselijk geweld in Albanië nog steeds een wijdverspreid probleem is. Uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> en de COI Focus: Albanië Huiselijk Geweld van 13 oktober 2017, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_huiselijk_geweld.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt evenwel dat de Albanese autoriteiten, ofschoon er nog heel wat ruimte voor verbetering is, o.a. op het vlak van gerechtelijke vervolging, meer en meer aandacht besteden aan het fenomeen van huiselijk geweld en ernstige inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. Zo werden op wetgevend vlak diverse positieve ontwikkelingen vastgesteld. In 2006 werd de Wet tegen huiselijk geweld gestemd, die op 1 juni 2007 van kracht werd. Doorheen de daaropvolgende jaren werd de strafwetgeving in Albanië in functie van de bescherming van vrouwen en kinderen gewijzigd, waarbij nieuwe misdrijven in de strafwet werden opgenomen en de straffen voor bepaalde misdrijven werden opgetrokken. Zo werd huiselijk geweld expliciet opgenomen als misdrijf en werden bij andere wettelijke bepalingen de straffen verhoogd wanneer de misdrijven begaan werden door de (ex)partner/(ex-)echtgenoot van het slachtoffer. Tevens kregen politieagenten, medewerkers van rechtbanken en andere overheidsinstellingen training over huiselijk geweld en is in meerdere gemeenten een "nationaal doorverwijzingsmechanisme" aanwezig, bestaande uit een stuurgroep onder leiding van de burgemeester, een multidisciplinair technisch team en een lokale coördinator, dat tot doel heeft slachtoffers van huiselijk geweld op een gecoördineerde manier diensten aan te bieden en ervoor moet zorgen dat slachtoffers onmiddellijk worden doorverwezen naar de juiste instanties. Albanië ratificeerde in 2013 de Europese "Convention on Preventing and Combating Violence against Women and Domestic Violence" en ontwikkelde de afgelopen jaren een nationale strategie – de huidige dateert van oktober 2016 en beslaat de periode 2016 -2020 - om huiselijk geweld drastisch te verminderen. De Albanese overheid organiseert jaarlijks ook bewustmakingscampagnes die ervoor moeten zorgen dat vrouwen en meisjes positiever in beeld worden gebracht. Dat voornoemde maatregelen effect hebben, blijkt uit de vaststelling dat het aantal meldingen van gevallen van huiselijk geweld verhoogd is, wat wijst op meer vertrouwen in het systeem, en dat de rechtbanken – in het bijzonder in Tirana – begonnen zijn om gevallen van huiselijk geweld effectiever te vervolgen. De informatie maakt duidelijk dat de politie effectief reageert naar aanleiding van incidenten van huiselijk geweld, zelfs al is de kwaliteit van de door de politie ondernomen acties nog voor verbetering vatbaar. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat men als slachtoffer van huiselijk geweld terecht kan bij verschillende organisaties. Voor minderjarigen in het bijzonder kan erop gewezen worden dat er op gemeentelijk niveau 'child protection units' actief zijn om kinderen te beschermen en dat er ook een nationale kinderplichtlijn actief is die wordt beheerd door een niet-gouvernementele organisatie. In geval van belemmeringen in de rechtsgang kan men een beroep doen op de Ombudsman die de zaak verder onderzoekt en afhandelt. Volledigheidshalve dient er opgemerkt te worden dat in het kader van uw echtgenoot zijn verzoek eveneens een weigeringsbeslissing werd genomen omdat er weinig geloof gehecht kon worden aan zijn vrees om gevisieerd te zullen worden en omdat uw echtgenoot niet aannemelijk maakte dat hij geen beroep kan doen op de bescherming van de Albanese autoriteiten.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De door u neergelegde documenten kunnen deze vaststelling niet wijzigen. De identiteit en herkomst van u en uw gezin staan immers niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 2 en 3 EVRM, van de

artikelen 48/3, 48/4, § 2, b), 48/5, § 1, c), en § 2, tweede lid, 57/6/1, § 1, eerste lid, b), en § 3, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het verbod op refoulement, van de (materiële) motiveringsplicht en van “*de beginselen van behoorlijk bestuur in het bijzonder schending van de zorgvuldigheidsplicht*”.

2.2.1. In de mate verzoekende partij aanvoert dat de artikelen 2 en 3 EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

Ook wat de aangehaalde schending van het verbod op refoulement betreft, dient benadrukt te worden dat de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel inhoudt.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 oktober 2022 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: “*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)*”.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: “*In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.*”

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: “*De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.*”

De Raad duidt erop dat Albanië bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees

voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.4. In zoverre verzoekende partij in haar verzoekschrift kritiek uit op het feit dat Albanië op de lijst van veilige landen staat alsook op het bestaan van dergelijke lijst van veilige landen op zich, wijst de Raad erop dat het niet tot zijn bevoegdheid behoort om zich uit te spreken over de inhoud, juistheid en rechtsgeldigheid van de lijst van veilige landen van herkomst, die werd vastgelegd bij het koninklijk besluit van 14 januari 2022 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst (cf. RvS 4 juli 2017, nr. 12.496 (c)).

2.2.5. Verzoekende partij vreest bij terugkeer naar Albanië dat haar echtgenoot omkomt doordat hij met slechte personen omgaat en dat zij daardoor met haar kinderen op straat zal belanden. Ook vreest zij dat haar kinderen kunnen omkomen bij een mogelijke aanslag tegen haar echtgenoot (notities CGVS, p. 4-6 en 9).

2.2.6. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekende partij, gelet op hetgeen volgt, *in casu* geen elementen bijbrengt waaruit blijkt dat er substantiële redenen voorhanden zijn waaruit blijkt dat haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd.

Immers dient vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze wordt vastgesteld dat wat betreft haar vrees dat haar echtgenoot in de problemen zal komen waardoor hij omkomt en dat zij met haar kinderen op straat belandt, alsook haar vrees dat haar kinderen door de problemen van haar echtgenoot kunnen omkomen bij een aanslag, (i) deze vrees louter hypothetisch zijn en deze niet onderbouwd zijn door enig objectief element, aangezien zij amper iets weet over de problemen van haar echtgenoot, (ii) zij bovendien geenszins overtuigende feiten of elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat zij en haar echtgenoot geen of onvoldoende beroep konden doen – of in het geval van eventuele toekomstige problemen bij een terugkeer naar Albanië zouden kunnen doen – op de hulp van en/of bescherming door de in Albanië aanwezige autoriteiten, (iii) haar vrees om op straat te belanden wanneer haar echtgenoot iets zou overkomen, bovendien een motief van louter socio-economische aard betreft en als dusdanig niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, en zij bovendien stelt zichzelf te onderhouden en haar eigen geld te verdienen, (iv) ook waar zij aangeeft dat zij haar echtgenoot niet echt kent, dat hij een verborgen leven leidt, dat hij veel op café zit, dat hij laat thuiskomt en geen aandacht schenkt aan zijn gezin, dit elementen betreffen die niet ressorteren onder de Vluchtelingenconventie, noch onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming, en (v) haar ruzie met haar schoonfamilie verder niet onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie valt en voorts onvoldoende zwaarwichtig is om beschouwd te worden als ernstige schade zoals in de definitie van subsidiaire bescherming. Tevens wordt erop gewezen dat in het kader van het verzoek van haar echtgenoot eveneens een weigeringsbeslissing werd genomen omdat er weinig geloof kon gehecht worden aan zijn vrees om gevisieerd te zullen worden en hij evenmin aannemelijk maakte dat hij geen beroep kan doen op de bescherming van de Albanese autoriteiten.

Daarnaast wordt er in de bestreden beslissing nog op gewezen dat de advocaat van verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal opwierp dat verzoekende partij waarschijnlijk het slachtoffer is van huiselijk geweld. In de bestreden beslissing worden in dit verband volgende terechte en pertinente vaststellingen gedaan: *“Waar uw advocaat opwerpt dat u waarschijnlijk het slachtoffer bent van huiselijk geweld (CGVS R. (...), p. 9), dient opgemerkt te worden dat u hieromtrent geen vrees formuleerde tijdens uw persoonlijk onderhoud. Nochtans werd u meermaals bevraagd over uw problemen met uw echtgenoot (CGVS R. (...), p. 4-6). Nadat de tussenkomst van uw advocaat vertaald werd, verduidelijkt u dat nooit fysiek geweld onderging van uw echtgenoot. U zegt dat dit wel mondeling gebeurde en dat hij u bedreigde (CGVS R. (...), p. 9-10). Bovendien dient verwezen te worden naar bovenstaande vaststellingen inzake de werking van de Albanese autoriteiten en de conclusie dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u hier geen beroep op zou kunnen doen.*

Verder erkent het Commissariaat-generaal dat huiselijk geweld in Albanië nog steeds een wijdverspreid probleem is. Uit de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus: Albanië Algemene Situatie 15 juni 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_albanie_algemene_situatie_20200615.pdf of <https://www.cgvs.be/nl> en de COI Focus: Albanië Huiselijk Geweld van 13 oktober 2017, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/>

[coi focus albanie. huiselijk geweld.pdf](#) of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt evenwel dat de Albanese autoriteiten, ofschoon er nog heel wat ruimte voor verbetering is, o.a. op het vlak van gerechtelijke vervolging, meer en meer aandacht besteden aan het fenomeen van huiselijk geweld en ernstige inspanningen leveren om huiselijk geweld te bestrijden. Zo werden op wetgevend vlak diverse positieve ontwikkelingen vastgesteld. In 2006 werd de Wet tegen huiselijk geweld gestemd, die op 1 juni 2007 van kracht werd. Doorheen de daaropvolgende jaren werd de strafwetgeving in Albanië in functie van de bescherming van vrouwen en kinderen gewijzigd, waarbij nieuwe misdrijven in de strafwet werden opgenomen en de straffen voor bepaalde misdrijven werden opgetrokken. Zo werd huiselijk geweld expliciet opgenomen als misdrijf en werden bij andere wettelijke bepalingen de straffen verhoogd wanneer de misdrijven begaan werden door de (ex)partner/(ex-)echtgenoot van het slachtoffer. Tevens kregen politieagenten, medewerkers van rechtbanken en andere overheidsinstellingen training over huiselijk geweld en is in meerdere gemeenten een “nationaal doorverwijzingsmechanisme” aanwezig, bestaande uit een stuurgroep onder leiding van de burgemeester, een multidisciplinair technisch team en een lokale coördinator, dat tot doel heeft slachtoffers van huiselijk geweld op een gecoördineerde manier diensten aan te bieden en ervoor moet zorgen dat slachtoffers onmiddellijk worden doorverwezen naar de juiste instanties. Albanië ratificeerde in 2013 de Europese “Convention on Preventing and Combating Violence against Women and Domestic Violence” en ontwikkelde de afgelopen jaren een nationale strategie – de huidige dateert van oktober 2016 en beslaat de periode 2016 -2020 - om huiselijk geweld drastisch te verminderen. De Albanese overheid organiseert jaarlijks ook bewustmakingscampagnes die ervoor moeten zorgen dat vrouwen en meisjes positiever in beeld worden gebracht. Dat voornoemde maatregelen effect hebben, blijkt uit de vaststelling dat het aantal meldingen van gevallen van huiselijk geweld verhoogd is, wat wijst op meer vertrouwen in het systeem, en dat de rechtbanken – in het bijzonder in Tirana – begonnen zijn om gevallen van huiselijk geweld effectiever te vervolgen. De informatie maakt duidelijk dat de politie effectief reageert naar aanleiding van incidenten van huiselijk geweld, zelfs al is de kwaliteit van de door de politie ondernomen acties nog voor verbetering vatbaar. Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat men als slachtoffer van huiselijk geweld terecht kan bij verschillende organisaties. Voor minderjarigen in het bijzonder kan erop gewezen worden dat er op gemeentelijk niveau ‘child protection units’ actief zijn om kinderen te beschermen en dat er ook een nationale kinderplichtlijn actief is die wordt beheerd door een niet-gouvernementele organisatie. In geval van belemmeringen in de rechtsgang kan men een beroep doen op de Ombudsman die de zaak verder onderzoekt en afhandelt.”

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen overtuigende argumenten aanbrengt die bovenstaande vaststellingen, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, in een ander daglicht plaatsen.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij, in een poging de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen, blijft steken in loutere vergoelijkingen, het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen, en het tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, maar dit zonder één element van de bestreden beslissing afdoende en concreet te weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig om de vaststellingen van de bestreden beslissing te weerleggen.

Waar in het verzoekschrift gesteld wordt dat uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat zij slachtoffer is van verbaal en psychologisch geweld, bemerkt de Raad evenwel dat zulks nergens naar voren komt in haar eigen verklaringen. Zij maakte aanvankelijk zelf nergens enig gewag van een vrees ten aanzien van haar echtgenoot. Pas nadat de tussenkomst van haar advocaat vertaald werd, stelt zij plots verbaal bedreigd te zijn geweest door haar echtgenoot (notities CGVS, p. 9-10). Wat er ook van zij, de Raad stelt vast dat verzoekende partij hoe dan ook geen ander licht werpt op de vaststelling in de bestreden beslissing dat zij niet *in concreto* aannemelijk maakt dat zij bij problemen met haar echtgenoot geen beroep kan doen op de bescherming vanwege de Albanese autoriteiten. Verzoekende partij voert weliswaar aan dat er in Albanië wat betreft huiselijk geweld geenszins sprake is van een effectieve, systematische en voortdurende bescherming vanwege de overheid in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet en dat verwerende partij zich bovendien baseert op een rapport uit 2017, doch laat zij geheel na andersluidende informatie bij te brengen waaruit blijkt dat de informatie waarop verwerende partij zich desbetreffend steunt niet (langer) correct is.

Gelet op de in de bestreden beslissing gedane bevindingen inzake de in Albanië aanwezige beschermingsmogelijkheden, kan verzoekende partij voorts geenszins volstaan met een loutere algemene verwijzing naar problemen van corruptie en straffeloosheid in het land teneinde alsnog aan te tonen dat zij voor de aangehaalde problemen geen beroep zou kunnen doen op de bescherming vanwege de Albanese autoriteiten. Het komt verzoekende partij toe *in concreto* aan te tonen dat het haar in haar land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert, alwaar zij echter manifest in gebreke blijft.

De Raad onderstreept nog dat de vaststellingen in de bestreden beslissing omtrent de beschermingsmaatregelen die worden genomen door de Albanese overheden overigens bevestiging vinden in het feit op zich dat Albanië werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 14 januari 2022 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst. Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

De Raad onderstreept dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, minstens dat hij daartoe enige poging onderneemt. Gelet op wat voorafgaat, maakt verzoekende partij evenwel niet *in concreto* aannemelijk dat het haar aan nationale bescherming ontbeert.

2.2.7. Volledigheidshalve wijst de Raad er nog op dat het beroep van haar man tegen de in zijn hoofde genomen beslissing 'verzoek kennelijk ongegrond' bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen eveneens werd verworpen bij arrest nr. 285 706 van 6 maart 2023, waarbij geoordeeld werd dat geen geloof kon worden gehecht aan zijn vrees om geïsoleerd te zullen worden en dat hij hoe dan ook niet aannemelijk maakte dat hij geen beroep kan doen op bescherming van de Albanese autoriteiten.

2.2.8. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Albanië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.2.9. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de landeninformatie (administratief dossier, stukken 6 en 7), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 12 oktober 2022 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Albanees en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.10. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes maart tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT